

งานแสดงจิตรกรรมและศิลป์ไทย
ในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ครบ 200 ปี

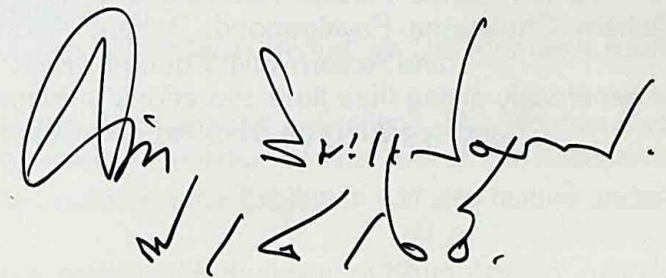
EXHIBITION OF
THAI TRADITIONAL
PAINTINGS & ARTS
OF THE RATTANAKOSIN
PERIOD

Rama IX Art Museum Foundation

งานแสดงจิตรกรรมและศิลป์ไทย
ในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ครบ 200 ปี

EXHIBITION OF THAI TRADITIONAL PAINTINGS & ARTS OF THE RATTANAKOSIN PERIOD

Rama IX Art Museum Foundation

คุณชาตรี โสภณพนิช
กรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารกรุงเทพ
เป็นผู้ประกอบพิธีเปิด

Khun Chatri Sophonepanich,
President of the Bangkok Bank
performs the official opening
of this special Exhibition.

โรงแรมมณเฑียรขอขอบพระคุณอาจารย์ไฉ พ่วงพระเดช และพันโทหญิงยุพเยาว์ เลิศสุคนธ์ ซึ่งได้กรุณาให้ยืมจิตรกรรม ผลงานศิลปหัตถกรรมและงานแกะสลักของอาจารย์เลิศ พ่วงพระเดช ส่วนเครื่องเรือนเครื่องใช้ในอดีตได้รับความอนุเคราะห์จากอาจารย์อวบ และคุณวิสุดา สำนะเสน พร้อมทั้งขอขอบพระคุณอาจารย์ประยูร อุสุชาภูษะ, อาจารย์เสนอ นิลเดช, ท่านอังคาร กัลยาณพงศ์, อาจารย์จุลทัศน์ พัยคฆรานนท์, อาจารย์อาภรณ์ ณ สงขลา และอาจารย์ไฉ พ่วงพระเดช ที่ได้ช่วยจัดหัวข้อและสละเวลาอันมีค่ามาบรรยายเรื่องเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมไทย

The Montien Hotel would like to express its sincere gratitude to Acharn Vilai Pong Pradej and Lieutenant-colonel Yuphayao Lertsukhon for kindly loaning the art works of Acharn Lert Pong Pradej. We also wish to thank Acharn Uab and Khun Visuta Sanasen for their kind cooperation in loaning to this Exhibition their antique Thai furniture and household items. And another special word of thanks to Acharn Prayoon Uluchata, Acharn Sanoe Nildej, Tan Angkarn Kalyanapongse, Acharn Chulatasna Payakranond, Acharn Aporn Na Songkhla and Acharn Vilai Pong Pradej for generously giving their time and efforts in planning the themes and speaking on Thai Art and Culture.

งานแสดงจิตรกรรมและศิลป์ไทย
ในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ครบ 200 ปี
AN EXHIBITION OF THAI TRADITIONAL
PAINTINGS & ARTS OF THE RATTANAKOSIN PERIOD

โรงแรมมณเฑียรได้จัดงานแสดงจิตรกรรมและศิลป์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ เพื่อร่วมเฉลิมฉลองในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ครบ 200 ปี พุทธศักราช 2525 งานดังกล่าวมีขึ้นในวันที่ 2 ถึง 21 เมษายน ศกเดียวกัน ณ บริเวณลوبيชั้นลอยของอาคารมณเฑียรด้านทิศใต้ เนื้อหาของการแสดงจะจัดออกเป็นสามส่วน ส่วนแรกเป็นการแสดงจิตรกรรมไทยของศิลปินที่มีชื่อเสียงในอดีต ซึ่งปัจจุบันผลงานนั้นหาได้ยาก เช่น งานของอาจารย์เลิศ พ่วงพระเดช และศิลปินที่มีชื่อเสียงในปัจจุบัน โดยส่วนใหญ่จะเป็นผลงานของคุณอรุณศรี ตูลารักษ์ ซึ่งได้เตรียมงานเพื่อการแสดงนี้มาเป็นเวลานาน ส่วนที่สองเป็นการนำเครื่องเรือนและเครื่องใช้สมัยเก่ามาจัดให้เข้ากันเป็นเรื่องราวประกอบการแสดงภาพ ส่วนที่สามเป็นการบรรยายเรื่องศิลปะไทย ในหลายหัวข้อที่น่าสนใจ โดยได้เชิญผู้เชี่ยวชาญมาบรรยายในวันที่ 2, 8, 9, 15, 16, และ 21 เมษายน ตั้งแต่เวลา 17.30 น. เป็นต้นไป รวม 6 วัน

The Montien Bangkok presents

"Exhibition of Thai Arts of The Rattanakosin Period" at The Montien's south wing lobby and mezzanine floor.

In this year of the Rattanakosin Bicentennial Celebrations, The Montien Bangkok, as a private enterprise, has organized an Exhibition of Thai Arts of The Rattanakosin Period. To highlight this historic art collection the Exhibition will also feature ancient Thai furniture and ceramics.

A large number of paintings presented is the result of Khun Attasart Tularak's dedication of time and talent to this Exhibition since 1979. These masterpieces have never been shown before.

Among the collection are works by one of Thailand's greatest known artists of the past, Acharn Lert Pong Pradej. All these works are rarely shown today.

During the period of this Exhibition there will also be speeches delivered by competent Thai Arts personalities.

This Exhibition will be presented at The Montien Bangkok for 20 days from April 2nd through 21st, 1982.

ประวัติศาสตร์ของจิตรกรรมไทย จากสมัยก่อนประวัติศาสตร์จนถึงรัตนโกสินทร์

โดย น. ณ ปากน้ำ

อันความเป็นมาของจิตรกรรมไทยนั้น หากจะสืบสาวราวเรื่องไปถึงสมัยโบราณก็คงจะถึงสมัยหิน ด้วยมีหลักฐานภาพเขียนสมัยหินปรากฏอยู่ที่บนเนินเขาสูง ตำบลบ้านผือ จังหวัดอุดร เขียนอยู่ในเพิงศิลาที่มี ชะง่อนผาก็มี บางทีก็เป็นชอกเข้าไปในหลืบเขา ที่ถ้ำคนเขียนเป็นรูปผู้คนต่าง ๆ มีเส้นสายยุ่งมากมายคล้ายงานสมัยใหม่ ภาพก็แปลกกันไปแสดงว่าคนละสมัยกัน แต่ก็ยังอยู่ในยุคหินอยู่ดี ที่ภูปลาร้า จังหวัดอุทัยธานีก็มี ภาพเขียนบนหน้าผา เป็นรูปคนจูงวัว รูปกวาง รูปสัตว์ต่าง ๆ ภาพเขียนเหล่านี้เขียนเลี้ยวสูงลิบบนยอดเขา ที่ถ้ำเขียน จังหวัดกาญจนบุรี และถ้ำครา ที่จังหวัดกระบี่ ภาคใต้ เขียนเป็นรูปสัญลักษณ์ต่าง ๆ ยังมีภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์ที่ค้นพบในถ้ำศิลป์ จังหวัดยะลา เป็นภาพก่อนประวัติศาสตร์ รูปคนเป่าลูกดอก และรูปคนล่าสัตว์ ณ ที่นี้เองในสมัยศรีวิชัย (ประมาณพุทธศตวรรษที่ 13-15) ก็มีภาพเขียนเป็นรูปพระพุทธรูปและภาพธิดาพระยามาร ซึ่งแสดงว่าในสมัยที่พระพุทธศาสนารุ่งเรืองทางใต้ก็ได้มีการเขียนภาพเกี่ยวกับพุทธศาสนาตามถ้ำแล้ว สัตว์ที่เขียนก็เป็นเขม่าบ้าง ดินแดงบ้าง ผสมกับยางไม้ แบบเดียวกับที่พบยังที่อื่นนั่นเอง

ยังมีภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์ที่จังหวัดกระบี่ บนหน้าผาของเกาะในทะเล จังหวัดกระบี่ ภาพเขียนอยู่ที่ถ้ำลอด จังหวัดพังงา เขียนรูปปลา คน นก มีรูปเรือด้วย ยังมีภาพเขียนเรือที่เกาะไวเก้ง และเกาะพีพี ล้วนเป็นงานที่น่าสนใจมาก ที่ถ้ำผิ่วไค จังหวัดกระบี่ เขียนบนเพดานถ้ำด้วยดินแดงผสมยางไม้ บนเพดานถ้ำ รูปแพหรืออาจจะเป็นคนสวมเครื่องประดับเป็นสัตว์ และมีรูปสัญลักษณ์แบบสมัยใหม่เหมือนจะเป็นรูปนก รูปคน และรูปคนยืนบนเรือ

ในบรรดาภาพก่อนประวัติศาสตร์ที่เขียนกระจัดกระจายตามที่ต่าง ๆ ภาพเขียนที่ถ้ำโนนสาวเอ้บนผนังศิลาของโนนสาวเอ้ เป็นภาพแบบคอมโปสิชันขนาดใหญ่คล้ายจิตรกรรมฝาผนัง มีรูปคน รูปสัตว์ เขียนด้วยฝุ่นสีขาว เขม่าดำ และดินแดง ผสมยางไม้ เป็นภาพที่ค่อนข้างโหดเหี้ยม ภาพเหล่านี้ประมาณอายุไม่ถูก แต่เชื่อกันว่าเป็นภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์ ซึ่งนิยมเขียนบนผนังถ้ำ สมัยต่อมาเมื่อนับถือพุทธศาสนาแล้วก็ยังคงนิยมเขียนลงบนถ้ำ

สมัยทวารวดีรุ่นก่อนศรีวิชัย (พุทธศตวรรษที่ 11-13) เราไม่มีหลักฐานจิตรกรรมสมัยนี้เท่าไรนัก คงจะสูญหายหมด แต่เชื่อกันว่าคงจะมี เพราะมีหลักฐานจากอิฐศิลปะกษัตริย์อันชุตได้ที่อุทอง (อยู่ในพิพิธภัณฑสถานอุทอง) มีการเขียนสีเป็นลายเรขาคณิตด้วย

สมัยสุโขทัย (พุทธศตวรรษที่ 18-19) เรามีหลักฐานเล็กน้อยในเรื่องภาพเขียน ส่วนสมัยเชียงแสนก่อนหน้านั้นไม่มีเลย เราพบแต่ศิลปะชิ้นใหม่ เป็นภาพเขียนพระพุทธรูปขนาดเล็ก (อยู่ในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ) เป็นรูปพระพุทธรูปและส่วนประกอบอื่น ๆ อีก เดิมเอาบรรจุไว้ในเจดีย์ เป็นภาพเขียนอันสวยงาม

มาก แต่ยังคงเขียนด้วยเทคนิคเหมือนเก่า คือ ใช้ฝุ่นสีขาว เขม่าดำ สีดินแดง และมีปิดทองบางส่วน

สมัยอยุธยาตอนต้นกรุงศรีอยุธยาเล็กน้อย (พุทธศตวรรษที่ 17-19) มีภาพเขียนปรากฏอยู่บนห้องปราสาท วัดมหาธาตุราชบุรี เขียนรูปพระพุทธรูปเจ้าชื่อนเป็นชิ้น ๆ แบบเทพชุมนุม เนื่องจากภาพเขียนอยู่ในสมัยอยุธยา เมื่อช่างเขียนจะเขียนรูปอดีตพุทธเจ้า ซึ่งมีจำนวนมากเหลือคณานับตามคัมภีร์มหาชาดก ก็พยายามให้พระพักตร์แตกต่างกัน คือมีกลมเป็นรูปไข่บ้าง เหลี่ยมบ้าง มีลายประกอบซ้ำ ๆ กันตามซุ้ม สมัยนี้ตรงกับสมัยอุทองซึ่งเป็นยุคมหายานแบบวัชรญาณแพร่หลายมาก ในดินแดนแถบเอเชียอาคเนย์

สมัยอยุธยาตอนต้น (พ.ศ. 1893-2111) สมัยนี้เข้าใจว่าลัทธิมหายานอาจจะมิหลงอยู่ แม้ว่าลัทธิหินยานฝ่ายลัทธิเถรวาทจะแพร่หลายเข้ามาแล้ว ยังมีภาพปรากฏอยู่ในห้องปราสาทวัดมหาธาตุราชบุรี เขียนเป็นรูปเรือนแก้วกับด้านข้างรูปพระเวียงเป็นแถว ขึ้น ๆ คล้ายกับวัดมหาธาตุราชบุรี แต่ที่น้อยอายุใหม่กว่า สัตว์นิยมใช้คือ ดินแดง เขม่าดำ และฝุ่นขาว ผสมกาวจากยางไม้ เมื่อก่อนที่ปราสาทวัดมหาธาตุราชบุรี ก็มีภาพเขียนในห้องปราสาท แต่บัดนี้พังทลายหมดแล้ว

ภาพเขียนในกรุวัดราชบูรณะ นอกจากเขียนรูปพระพุทธรูปเป็นพื้นแล้ว ยังเขียนลายดาวเพดานรูปพระแบบจีน และมีอิทธิพลศิลปะจีนเข้ามาผสมผสานอย่างเห็นได้ชัดเจนนาน สมัยอยุธยาตอนต้นกับสุโขทัย พระอุโบสถ วิหารใช้เจาะหน้าต่างเป็นช่องลมแถว ๆ เนื้อที่ผนังจึงไม่มี ทั้งสมัยแรกมักนิยมสร้างพระประธานใหญ่ค้ำอุโบสถผนังด้านหลังจึงไม่มีเนื้อที่พอ สมัยอยุธยาตอนต้น จึงไม่นิยมเขียนจิตรกรรมฝาผนัง

เราพบจิตรกรรมฝาผนังรุ่นเก่าที่สุดที่วัดใหม่ประชุมพลที่นครหลวง ณ พระวิหารน้อย กับลายดาวเพดานในห้องเจดีย์ เหลี่ยมมอญไม้มุมสิบสอง เป็นศิลปะสมัยพระเจ้าปราสาททอง สมัยนี้ดินแดงดูสดใสนั่น ดาวเพดานก็เขียนเป็นรูปดอกจันทร์ ภาพเขียนห้องพระประธานเป็นรูปลายเต็มทั้งผนัง และรูปของข้าง ส่วนผนังเหนือหน้าต่างรูปเทพชุมนุมนัยราย ๆ ไป ไม่เจดีย์เหลี่ยมย่อมุมสิบสองสลักกันไป

จิตรกรรมฝาผนังที่วัดปราสาท นนทบุรี อาจจะเป็นสมัยพระเจ้าปราสาททอง หรือสมัยพระเจ้าทรงธรรมก็ได้ ในเนื้อหาของวัดเป็นสมัยพระเจ้าทรงธรรม ภาพเขียนที่ส่วนบนเป็นพระอันดับ ข้างล่างเป็นพุทธประวัติและชาดก สังเกตได้ว่าเก่ากว่าวัดใหม่ประชุมพล จึงน่าจะเชื่อได้ว่า จะเป็นสมัยพระเจ้าทรงธรรมแท้ ๆ สมัยนี้เป็นสมัยอยุธยากลาง อุโบสถไม่มีหน้าต่างหรือบางที่จะมีก็บานเดียว สองบานหรือสามบาน ภาพเขียนค่อนข้างเป็นมันเทศ ศิลปะ การใช้สียังคงแบบเก่า คือใช้ 4 สี คือมีดินเหลืองเพิ่มเข้าไปด้วย และมีลวดลายประดับตกแต่งมาก

อยุธยาปลายหลังสมัยพระนารายณ์ลงมาใช้สีสดใสมาก จะเห็นจากผนังระเบียงวัดไชยวัฒนารามเขียนรูปลายเครือเถา มีการใช้สีเขียว สีครามด้วย และภาพเขียนที่ผนังด้านบนขอบประตูวัดบรมพุทธารามมีการใช้สีเขียวและสีฟ้าเช่นกัน

ภาพเขียนอยุธยาปลายสุด เช่นที่วัดเขียน อ่างทอง วัดท่าหลวง อำเภอวิเศษไชยชาญ วัดคงคาราม ราชบุรี วัดพุทธไสยาสน์ ฯลฯ ล้วนใช้สีมาก ซึ่งเข้าใจว่าสีสด ๆ เช่น เขียว คราม ฟ้า และสีแดง คงส่งมาจากจีน จนเป็นที่นิยมกันมากยิ่งขึ้น ภาพเขียนบนสมุดกระดาษข่อย วัดศรีษะกระบือ สมัยอยุธยาตอนปลายใช้สีเหลืองสดใส เขียวสด สีม่วง สีแดง สีคราม และยังปิดทองแวววาวน่าดูมาก

สมัยรัตนโกสินทร์คงมีความนิยมสืบทอดจากอยุธยา มีข้อแตกต่างก็คือ อยุธยาไม่นิยมเขียนบนพื้นบาง คือลงพื้นด้วยสี

A Brief History of Painting in Thailand (from Prehistoric time to Rattanakosin Period)

By No Na Pak Nam

An investigation into the origins of painting in Thailand taken to its furthest extent would thereby include the prehistoric stone age. Evidence from this period survives on the Phu Phan Range, Tambon Ban Phu, Changwat Udon Thani where paintings occur on rock faces, inside rock shelters and among rock crevices. At Tham Khon cave paintings of human figures can be found among a number of overlapping linear designs which are surprisingly like modern abstract art.

The two different traditions, the one figurative, the other geometric, indicate two different periods of execution, but both in the prehistoric stone age. On Phu Pla Ra range in Changwat Uthai Thani there are paintings on a overhanging cliff face at the very top of the ridge line. These include human figures, men leading cattle, deer and other wild life. At the Painted Cave in Changwat Kanchanaburi as well as at Tham Tra cave in Changwat Krabi in peninsular southern Thailand, the paintings are mostly abstract symbols. There are also some prehistoric paintings to be found in Silpa Cave in Changwat Yala. The latter depict prehistoric man using the blow-pipe to hunt wild animals and other prehistoric hunters. In the same cave in the Early Srivijaya Period (ca 8th-10th centuries A.D.) mural paintings were added with Buddhist themes including one scene in fair

ขาว ส่วนสมัยรัตนโกสินทร์เขียนบนพื้นสีหนัก ปิดทองที่เครื่องประดับที่ดูเด่น ความรู้สึกที่ผิดกันตรงนี้ สมัยอยุธยานั้น นิยมเขียนภาพไม่เว้นช่องว่าง แต่ในสมัยรัตนโกสินทร์ จะเป็นธรรมชาติยิ่งขึ้น ส่วนใหญ่เมื่อเขียนลงไปบนผนังอาคาร อุโบสถ วิหาร ก็จะเป็นเรื่องพุทธประวัติ หรือทศชาติชาดกเป็นพื้น ผนังเหนือหน้าต่างจะเขียนภาพเทพชุมนุม ผนังด้านหน้าเขียนมารณฉลุ ผนังหลังมักเขียนสัตว์ลงจากดาวดึงส์ ส่วนทศชาติหรือพุทธประวัติ มักนิยมเขียนบนผนังระหว่างช่องหน้าต่างต่าง ๆ

ส่วนใหญ่มักเขียนสีแบน ๆ ไม่นิยมแสงเงา ใช้เส้นอ่อนหวานและใช้พู่กันเล็กถี่เส้น มักปิดทองลงบนขลุ่หา อารมณ์เครื่องประดับกับส่วนมีค่าอื่น ๆ จัดว่าแปลกกว่าจิตรกรรมของจีนและอินเดียอย่างมาก

condition shewing Mara's daughters. This is evidence that in the first millenium A.D. when Buddhism flourished in peninsular Thailand there was a tradition of cave-painting still being followed. The pigments used included potblack and red earth mixed with a vegetable gum binder just as at the other sites.

There are further examples of prehistoric rock painting in Changwat Krabi on cliff faces of islands in Phangnga Bay. At Changwat Phangnga itself some mural fragments can be seen in Tham Lot. These include pictures of human figures, a bird and fish of several kinds. There is also a painting of a ship. Other ship murals can be found on Viking Island and on Ko Phi and on Ko Phi Phi and these have attracted a great deal of attention. At Tham Phi Hua To in Changwat Krabi there are red earth paintings on a cave ceiling. One seems to be a goat but it may have been meant to depict a shaman wearing of goat skin mask. Others are quite modern in their use of abstract designs and may depict birds, human figures and a group of men standing up in a boat.

Of all the prehistoric stone age paintings found scattered throughout the four major regions of Thailand the large painted surface found at Tham Non Sao E on this cave's walls in the Phu Phan Range is the closest one gets to a true mural composition. Here one finds

human and animal figures drawn in finely ground pigments made from white clays, red earths and potblack bound with a vegetable gum. The composition verges on becoming a large-scale work. The dating of this painting is rather problematical but it is certainly prehistoric in the broad sense, for even when Buddhism was introduced into the area paintings were still being executed on the walls and ceilings of caves.

Before the Srivijaya Period, in the Early Dvaravati Period (6th-8th cent A.D.) there is very little remaining evidence of painting in any form although without doubt painting did flourish. It is just that it was not done in permanent materials that have survived. A foundation stone in the form of a painted brick was found during excavations at Muang U Thong (and is now kept in the U Thong National Museum). The motif painted on the brick was a geometric design in colour.

From the Sukhothai (Sukhodaya) Period (13th-14th centuries) there has survived a limited number of valuable works being, for the most part, paintings decorating the interiors of relic monuments. No painting of any kind is known that dates from the earlier Chiang Saen Period. The oldest evidence from northern Thailand belongs to the Early Chiang Mai Period (14th-16th centuries). There is a very large cloth religious banner (now in The Art Gallery of the National Museum, Bangkok) with a life-sized upright Buddha image surrounded by smaller human figures and much ornament. It was recovered from a crypt in a relic monument. This is a very beautiful and well-executed cloth painting but nevertheless it was executed using the traditional Thai painter's palette---white clay, potblack and red earth---only now with applied gold leaf at significant points.

Shortly before the founding of Krung Si Ayudhya there was the Ayodhya Period (ca. 12th-14th centuries). Evidence for this period appears on the interior walls of the chambers in the sanctuary tower at Wat Maha That in Muang Ratchaburi. These murals are a row-upon-row assemblage of images of the Buddhas of the past. Because it was executed in the Ayodhya Period, when the muralists were given the ancient Mahayana Buddhist theme of the "Thousand Buddhas Cave" to depict in

mural art the countless number of Buddhas of the past as affirmed in major Mahayana Buddhist texts, they took some pains to make each face, and these images have been given typed settings of arches, etc. This period was contemporary with the U Thong Period which also had its Mahayana tradition but one which was that of the Vajrayana branch which had spread rapidly and widely throughout Southeast Asia some time earlier.

The First Ayudhya Period (1351-1568) saw the decline of Mahayana Buddhism although it is thought that its influence remained strong throughout most of the period. It must have met with some stiff competition from the newly introduced Lankavamsa branch of Hinayana Buddhism. Murals from this period are found on the interior walls of a subsidiary tower in the rear of the grounds of Krung Si Ayudhya's Wat Maha That. The back wall still carries a painted image frame and the two flanking walls row upon row of Buddha images much like at Wat Maha That, Ratchaburi, only the former are younger in age. Again the pigments used were red earth, potblack and white clay with a vegetable gum binder. A subsidiary tower at adjacent Wat Ratchaburana on the north side once had mural paintings in its chamber too. This tower has since collapsed.

In the crypts of the principal sanctuary tower of Wat Ratchaburana there are, in addition to paintings of the Buddhas of the past, radiating figures ornamenting the ceiling, Chinese gods, and other mural panels strongly influenced by Chinese art. In the Sukhothai Period and the First Ayudhya Period the Buddhist monastery halls had their walls pierced with groups of narrow vertical slits or vents rendering the interior wall surface unsuitable for true mural compositions. Nor was the rear wall available for murals since the presiding image of the Buddha in the hall was, in these two periods, over-large and it effectively blocked off the rear wall from view. Murals from the First Ayudhya Period are therefore very few in number.

One of the earliest surviving mural works from the Second Ayudhya Period belongs to Wat Mai Prachum Phon at Amphoe Nakhon Luang in a small hall there that dates from the reign of King Prasat Thong (1629-1656). A painted ceiling panel from the same reign is

found in the chamber of Wat Mai Prachum Phon's principal sanctuary tower. The reds are now much warmer. The rear wall of the small image hall carries an ornamental pattern that covers the whole of the upper wall and a pictorial mural of small herds of elephant in the lower half. The long side walls here carry wide rows of devata (celestial beings) interspersed with rebated stupikas in an alternating arrangement.

The well-known narrative murals of Wat Prasat, Changwat Nonthaburi, might also date from the reign of King Prasat Thong, but they might very well be several reigns earlier instead. The boundary markers around the ordination hall in which these murals were painted date from the reign of King Song Tham (1611-1628). The upper mural register contains a single narrow row of Buddhas flanked by disciples. Below are key episodes from the last ten (the longest ten) Jatakas birth-stories. The mural here is noticeably older than that of Wat Mai Prachum Phon and should therefore be assigned to the reign of King Song Tham which falls in the Middle Ayudhya Period. At that time ordination halls did not have windows, or only had one or a single pair or at the most three windows. These murals are still flat and decorative and are in four colours now---the red, black and white of earlier times with a yellow earth pigment as well. Ornament and ornamental architecture dominate the purely figurative parts.

The Second Ayudhya Period subsequent to the reign of King Narai (1688-1767) employed clear bright colours. Vine and floral wall patterns from this period which were added to the galleries of King Prasat Thong's Wat Chai Watthanaram during a later restoration, are evidence of the use of light green and even a deep Prussian blue. Other painted ornaments at this ruined monastery again include green and also a light blue.

Narrative murals from towards the end of the Ayudhya Period at Wat Khian and Wat Tha Luang at Amphoe Wiset Chai Chan, Changwat Ang Thong, at Wat Khongkharam, Amphoe Phochara, Changwat Ratchaburi, and at Wat Phutthaisawan, Changwat Phra Nakhon Si Ayudhya etc., all use a varied palette of colours. The brightest colours such as green, blue, Chinese red (scarlet) and cinnabar (vermillion)

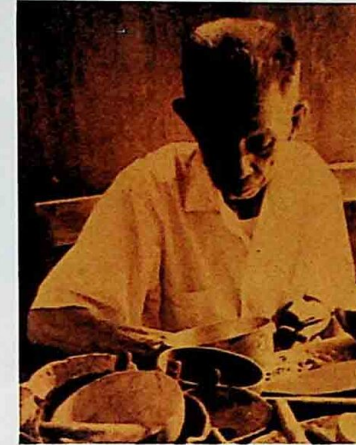
are believed to have been imported from mainland China in fairly large quantities which would account for their popularity at this time. The painting in the illustrated folding manuscript from the Late Ayudhya Period belonging to Wat Sisa Krabu also employs a clear yellow, a bright green, and purple, in addition to reds and blues. Many of these small paintings have gold leaf applied to the important parts.

The Rattanakosin (Bangkok) Period began as a continuation of the Late Ayudhya Period with only a few basic changes. The Ayudhya tradition used a light ground colour, one that was almost a saturated cool shade colour enlivened by an extensive use of applied gold leaf. This accounts for the over-all difference felt by any viewer presented with the two. The Ayudhya Period also filled the mural with figures without any real distance between scenes, while in the Rattanakosin Period scenes from Nature served as scene dividers and filled large areas of the mural that otherwise would have been empty. Mural themes in monastic halls are now fairly fixed. In these halls the main theme as either the Life of the Buddha or the last ten Jataka tales. The upper register above the level of the windows is filled with the Assembly of the Devatas, in rows. The front wall's interior usually carries the mural "Victory over Mara" and the rear wall behind the presiding image either "The Three Worlds" or "The Descent from Tavatimsa Heaven". The narrative mural, be it the Life of the Buddha or the ten Jataka tales, occupied the spaces between the windows, and the corners of the hall.

Thai traditional painting is flat and colours are applied evenly. There is no shadow or even shading. These coloured-in line drawings are prized for the delicate skill employed in drawing the curved silhouette lines and the fineness of the brush used in filling in the interior detail. Crowns, body jewelry, and other valuable accessories are normally highlighted with applied gold leaf. Although lying mid-way between the two great civilizations of China and India, Thailand's centuries-old tradition of mural painting did not owe much to any foreign influence. Quite the contrary, the mural tradition of Thailand is one that is absolutely unique, so distinctively different it is.

อาจารย์เลิศ พ่วงพระเดช ACHARN LERT POUNGPRADEJ

เกิด พ.ศ. 2438 ที่จังหวัดเพชรบุรี เมื่ออายุ 9 ปี ได้ไปอยู่กับหลวงพ่อดุทธิ เพื่อศึกษาวิชาวาดเขียน ขณะนั้นท่านอายุมากแล้ว ได้ 72 พรรษา ตอนนั้นหลวงพ่อดุทธิรับเขียนจิตรกรรมของพระพิศาลสมณกิจ จึงเอานายเลิศ พ่วงพระเดช ไปเป็นลูกมือ เขาได้ลงมือเขียนสีเป็นครั้งแรก เมื่ออายุ 12 ปี

ได้ทำงานเขียนภาพไว้มาก เช่น ตู้ลายรดน้ำ วัดใหญ่สุวรรณาราม ฉากพุทธประวัติใหญ่ 10 ฉาก เขียนภาพฝาผนังวิหารวัดมหาธาตุด้านเหนือ 1 ด้าน ออกแบบโบสถ์และศาลาการเปรียญ วัดพลับพลาไชย และได้แกะบานประตูหน้าต่างวัดนั้นด้วย และได้ทำธรรมาสันนิทศกุล 1 หลัง ต่อมาปี พ.ศ. 2495 ได้มาเป็นอาจารย์สอนศิลปะไทยในโรงเรียนช่างศิลป์

ผลงานของอาจารย์เลิศ พ่วงพระเดช ในกรุงเทพฯ ที่ระเบียบวัดพระแก้ว ก็คือภาพห้องทนต์แมนเผาลงกา และเขียนซ่อมภาพของขรวิอินโข่งในพระอุโบสถ ตอนพระพุทธเจ้ารับข้ามอุปายาส และพระพุทธเจ้าลอยถาด

Acharn Lert Pongpradej was born in 1895 in Petchburi, Thailand and at the age of five years he went to Wat Kongka Ram in Petchburi to apprentice in the study of primitive Thai painting. Because he exhibited so much talent for one so young, at the age of nine he was sent to the famous Petchburi Art School at Wat Plubpla Chai. Here, he studied under the famous old traditional painter, Abbott Luang Pau Rit, who was born in the year 1832. Abbott Luang Pau Rit had studied under Thai-

land's famous Old Master Painter, Acharn In Kong who served as Master Painter for the Royal Family under Rama III and painted the original murals at Wat Phra Keo (the Temple of the Emerald Buddha), Wat Bovorn (Bang-Lam-Poo), and Wat Leab. Acharn Lert developed skills to a high degree in the art of wood carving, sculpture gold and black lacquer work and Thai mural painting.

At the Temple of the Emerald Buddha in Bangkok, he worked on a total of eleven paintings and restorations. He completed new paintings depicting the Ramayana in five of the rooms, painted the story of the Lord Buddha in one room and worked on the painting of the angels in one room. Acharn Lert was especially selected by the Fine Arts Department to restore these fine murals originally painted by Thailand's famous Old Master Painter, Acharn In Kong, referred to above. He completed this work in 1931.

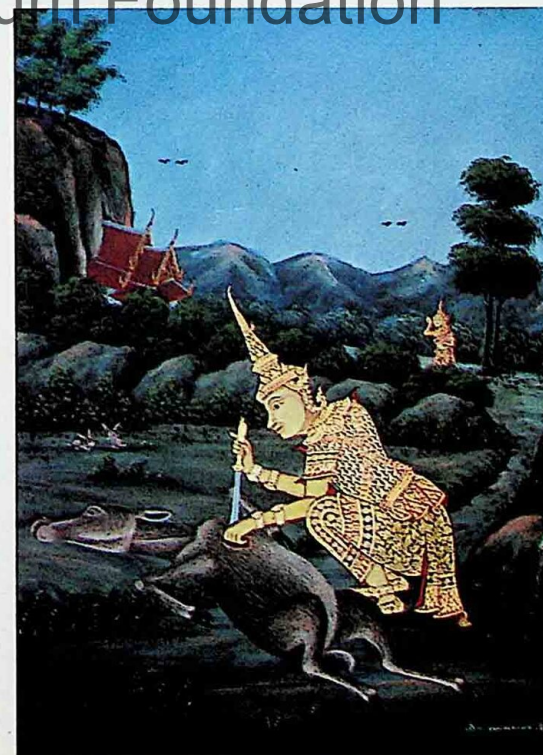
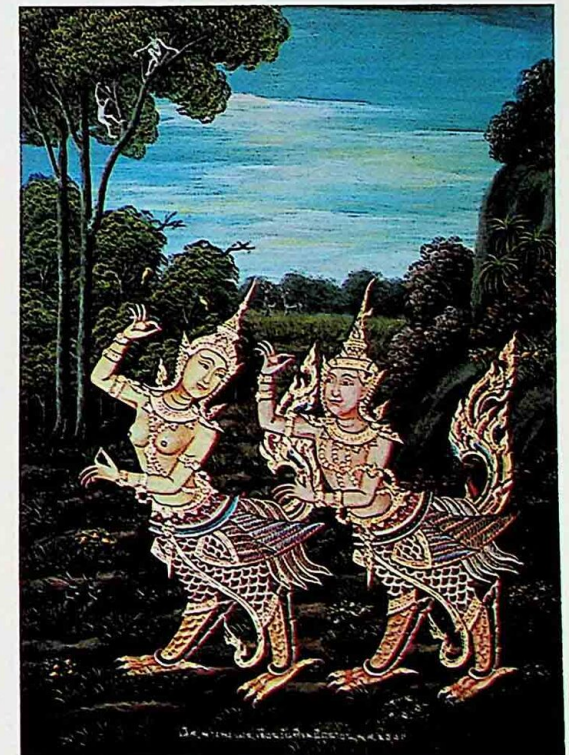
He completed the wood sculpture and painted the story of the Lord Buddha inside the boat at Wat Koa Lak at Prachuab. When this work was finished, Acharn Lert became a member of the Department of Fine Arts in Bangkok where, for fifteen years, he taught the technique of Thai Traditional painting.

อาจารย์เลิศ พ่วงพระเดช
ACHARN LERT POUNGPRADEJ

ตอนหนุมานเฝ้านางเบญกายซึ่งแปลงเป็นลีลาวตีไฟ
นายเลิศ, พ่วงพระเดช, ผู้เขียนเมื่อ ๑/๑/๒๕๓๕

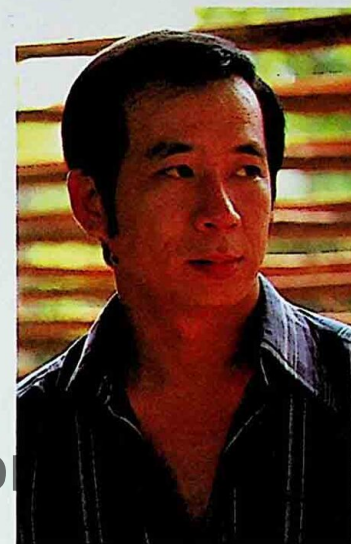
seum Foundation

Rama IX Art Museum Foundation

อรรถศาสตร์ ตูลารักษ์ ATTASART TULARAK

เป็นคนปักชำไต้ เกิดที่จังหวัดยะลา เมื่อปี พ.ศ. 2491 จบการศึกษาจากคณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ร่วมการประกวดภาพเขียนบัวหลวงตั้งแต่ครั้งที่ 1 ถึง 5 ผลงานที่ผ่านมา ได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดแบบภาพโปสเตอร์ของหน่วยราชการต่าง ๆ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2509 ถึง 2515 รวม 36 ครั้ง

ได้รับรางวัลที่หนึ่งในการประกวดแบบภาพดวงตรามนิกต่อต้านวัณโรค เมื่อปี พ.ศ. 2513 และรางวัลชนะเลิศในการประกวดแบบภาพแสดงมปของการสื่อสารแห่งประเทศไทย รวม 9 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2512 ถึง 2519

นอกจากนี้ยังได้รับรางวัลอื่น ๆ อีกหลายครั้ง

ได้รับเชิญจากกรมศิลปากรให้ซ่อมแซมจิตรกรรมฝาผนังวัดพระแก้ว เมื่อปี พ.ศ. 2521 และได้รับมอบให้เขียนภาพฝาผนังส่วนหนึ่งของพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อปี พ.ศ. 2523

Born in 1948 in Jangwad Yala, southern part of Thailand, and a graduate from Faculty of Decorative Arts, Silpakorn University (University of Fine Arts).

His works were exhibited in the Bua Luang Paintings Contest from the 1st through the 5th year consecutively. From 1966 to 1972 he received 36 first prizes in poster competition of different Government Departments.

He was awarded first prize in the Post Stamp Design Competition for the Anti Tuberculosis Campaign in 1970.

He won first prize in 9 further Post Stamp Design Competitions from The Communication Authority of Thailand from 1969 to 1976.

He received a number of other prizes in other competitions from both private and government firms.

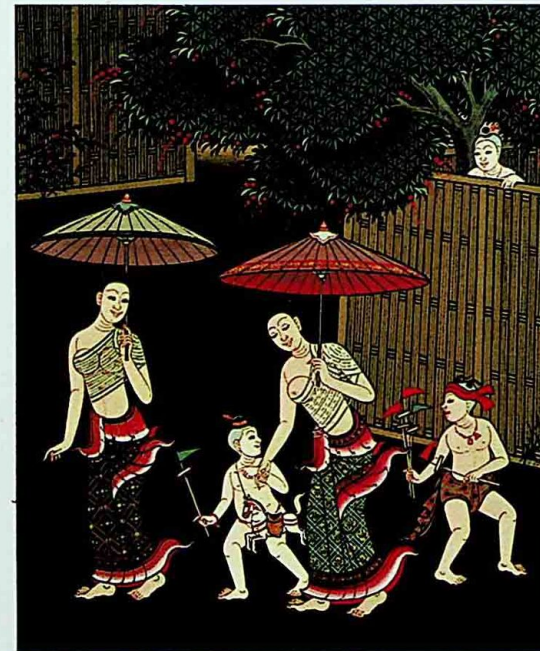
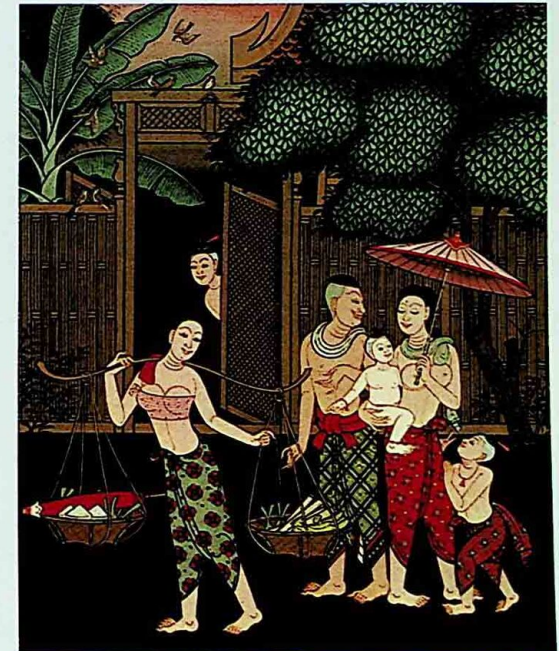
In 1978 he was invited by the Fine Arts Department to restore the mural paintings at the Temple of The Emerald Buddha.

His fine techniques of Thai traditional paintings were appreciated with a commission to paint murals at Puring Palace in Chiangmai in 1980.

อรรถศาสตร์ ตูลารักษ์
ATTASART TULARAK

Samyax Art Museum Foundation

SAPPORO BEER

SINCE 1876

Rama IX Ad Museum Foundation

IMPORTED FROM JAPAN